

HARANG-SZÓ

*Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom
híveinek lapja*

IX. évfolyam, 4. szám, 2010. augusztus

ITT VETTE KEZDETÉT...

„Isten szolgálja, Ferenc, termetre alacsony, lélekben alázatos, hivatásában kicsi, egy darabka földet hasított ki magának és övéinek a világból, mivelhogy csak úgy szolgálhatott Krisztusnak, ha volt valami a világon. Bizonyára nem isteni rendelés nélkül történt, hogy időtlen idők óta Portiunculának nevezték azt a helyet, mely azok osztályrészéül volt kiszemelve, akik a világból semmit sem akartak magukénak mondani.“

Az itáliai Umbria a kora középkori keresztény megújulás bölcsője. Itt, Nursiában indult Szent Benedek közössége, amely imádsággal és munkával szentelte meg e földet és annak népét. Szorgos kétkezi munkával teremtték meg a mindennapit, s hogy az imádságtól el ne szakadjanak, a monastorok földjein kis kápolnákat emeltek a bencés testvérek, hogy zsolozsmára összegyűlhessenek.

A XIII. század elejére a kétkezi munka számukra a kódexek megírására változott, a kis kápolnákra többé nem volt szükségük, így azok lassan romlásnak indultak.

Ez történt Assisi vidékén is, ahol Szent Damján, Szent István és az Angyalos Boldogasszony tiszteletére emeltek szent hajlékokat.

„Ezen a helyen egy kicsiny temploma állott a Boldogságos Szűznek, aki alázatosságával kiérdemelte, hogy szent Fia után feje legyen az összes szenteknek. Itt vette kezdetét a Kisebb Testvérek Rendje és nemes alkotmánya, mint egy szilárd alapra épített ház, itt nőtt nagyra és terebélyesedett ki. A szent minden másnál jobban szerette ezt a helyet, és a testvéreknek is megparancsolta, hogy különleges szeretettel

ragaszkodjanak hozzá; azt akarta, hogy mindig úgy tekintsenek rá, mint alázatosság és fölséges szegénység dolgában a Rend tükrére. Ugyanezért tulajdonjogát másoknak engedte át, s magának és övéinek egyedül a használati jogot tartotta meg.“

Szent Ferenc atyánk igencsak elcsodálkozott volna, ha a közösségek egy-egy helyhez kötve éltek volna küldetésüket, mivelhogy „vándorok és jövevények vagyunk e világban”, mégis vágyott arra, hogy a kisebb testvéreket a Szent Szűz anyai pártfogása alá helyezze. Ezért folyamodott alázatosan a Subasio hegyi bencés apáthoz, engedné át nekik az Angyalos Boldogasszony tiszteletére emelt templomocskát, legyen ez a közösség anyja és bölcsője, az imádságos jelenlét jele. A Porciunkula részecskét jelent, annak a kis földdarabnak a neve, ahol ez a szentély épült. Szent Ferenc tulajdonul sosem kívánta bírni, így a mai napig a testvérek egy nagy kosár hallal váltják meg a használat jogát a bencés apáttól, hogy még a gyanú se merüljön fel, hogy ez a „testvérek háza és temploma”.

A Szentlélek erejében itt találkoztak és találkoznak káptalankor a testvérek Pünkösdi ünnepén, Szent Ferenc innen indul és küldi misszióba testvéreit, s innen indul az Atya színe elé testvérei imádsága közepett.

„Itt minden tekintetben a legszigorúbb fegyelem uralkodott: a hallgatásban és munkavégzésben csakúgy, mint a szerzetesi élet egyéb vonatkozásaiban. (...) Nem akarta ugyanis, hogy az ott élő testvérek,... a mennyei dolgokról való elmélkedés elhanyagolásával a földiekről való fecsegésre csábuljanak. Ugyanezért tilos volt bárkinek hiábavaló szót mondania, vagy mások üres mondasát ismételnie. Ha valaki mégis beleesett ebbe a hibába, az szigorú büntetésben részesült, és így a maga kárán tanulta meg, hogy a jövőben óvakodjék ilyen hibától. Az ott élő testvérek éjjel-nappal, megszakítás nélkül az isteni dicséret zengedezésével foglalatostkodtak, és az életszentség csodálatos illatát terjesztve angyalit életet éltek.“

Szent Ferenc azonban nem elégedett meg ezzel, mindenkinek meg akarta hirdetni, hogy nincs üdvösség máson kívül, mint Jézus Krisztusban és nincs más út hozzá, mint az igaz bűnbánat.

folytatás a 2. oldalon

az 1. oldal folytatása

Ezért kieszközölte a Pápa úrtól, hogy mindazok, **akik igaz és töredelmes szívvel bánják bűneiket és szentül megfogadják életük jobbulását, s mindezt az Angyalos Boldogasszony hajlékának imádságos meglátogatásával erősítik meg, nyerjenek bűneik bocsánatára teljes bűcsút.**

Ez ma már nem hangzik különösen, ám abban az időben ezt a bűcsút csak Szentföldön lehetett elnyerni. Szent Ferenc azonban látva az ember lelki szomjúságát, segítségünkre sietett. Elénkbe adta a megtérés lehetőségét és alkalmát. Porciunkula üzenete tehát, hogy mi, „mint vándorok és jövevények”, semmit se tulajdonítsunk magunkénak, csak az Egyedül Igaz Istent, aki bűnbánatunkat és töredelmes szívünket kéri. Ezt a töredelmes szívet kérjük az Istentől, s ennek meghirdetését „úton-útfélen”.

Salamon László plébános

Porciunkula ünnepén

Zsúfolásig megtelt a Szent József templom augusztus 1-jén, ahol a szentmisét korábbi plébánosunk, Urbán Gábor rákosszentmihályi esperes-plébános mutatta be. A következőkben adjuk közre szentbeszédének szerkesztett változatát. A teljes prédikáció letölthető plébániánk honlapjáról, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalról.

Kedves Testvéreim!

A mai olvasmányt a Prédikátorok Könyvéből vettük, melyet Salamon király írt öreg korában. Ritka keserű szavakat olvashatunk ebben: „Minden hiábavalóság, csupa hiábavalóság, minden csak hiábavalóság. Ember szíve még éjjel sem tud megnyugodni, minden hiábavalóság.” Ennyire kiábrándult, csalódott, pesszimista magatartást, véleményt, lelkületet visszatükröző sorokat a Szentírásban máshol nem találunk. Csalódva az életbe, kiábrándulva a pompából, gazdagságból, élvezetekből, mindenből, ami megadatott neki, élete végén így summázza a tapasztalatát, hogy az egész élete, minden, amit csinált, csak hiábavalóság, szélkergetés.

Testvéreim, szeretnénk valamiképpen magunkat távol tartani, megóvni ettől, hogy egy ilyen keserű, kiábrándult, elkeseredett lelkiállapotba kerüljünk. Nemcsak magunkat, szeretetteinket, másokat is megvédeni. Hogyan? Miért? Hiszen azt látjuk, hogy anyagi és gazdasági nehézségek, érvényesülési, munkahelyi gondok, vagy munkalehetőség hiányának a gondolai miatt annyi keserű ember van a világban, hazánkban. Hogyan tudja az ember megvédeni magát, hogy élete végén ne így kelljen summáznia minden tevékenységét, igyekezetét? Azt mondják, hogy amikor Archimedes feltalálta a csigasort, akkor felkiáltott: Adjatok nekem egy biztos pontot, és én kiforgatom a sarkaiból a világmindenséget!

S tudjuk, hogy a világegyetemben nincsen biztos pont, minden állandó mozgásban, változásban, keringésben van, de az ember nem tesz le erről az álmáról, hogy valami biztos legyen a talpa alatt. Keres az ember az életében valami biztosat. Amire lehet és érdemes építeni egyéni életet, családi életet, lehet és érdemes építeni közösségi életet, vagy társadalmat. Keresi ezeket a fogódzókat, ezeket a biztos pontokat. Csak aki nem talál, vagy rossz alapra épít, annak a kiábrándultsága, keserősége tükröződik végeredményben az olvasmányban ezekben az előbb olvasott, előbb elhangzott szavaiban. Testvéreim! Hol talál az ember ilyen biztos, szilárd pontot, amire lehet és érdemes építeni? Az Úr Jézushoz megyünk, nála keresünk megoldást, nála keresünk ilyen támpontot. Hogy ne kelljen az életünk végén azt mondani, hogy minden hiábavaló volt, hanem azt tudjuk mondani, hogy mindennek volt értelme, ami az életben történt.

Jézushoz odamennek, és talán joggal kérik azt tőle, hogy segítsen elosztani az örökséget a vitatkozó testvérek között. És Jézus visszautasítja ezt. Sőt, ez alkalmat szolgál számára arra, hogy beszéljen a kapzsiság ellen. Beszéljen arról, hogy néha rossz alapokat keres és talál az ember az életében, és pillanatok alatt kihullik a kezéből minden. „Még az éjjel számon kérik tőled lelkedet.” Beszél arról példabeszédben, hogy a gazdag, jó terméssel, gazdagsággal rendelkező ember abba a vagyonba helyezte a biztonságát, ott találta meg azt a szilárd pontot. Ami aztán arra készítette, hogy egyen, igyon, élje az életet, pihenjen, van elég vagyona. „Még az éjjel számon kérik tőled lelkedet.” Hol találunk biztos pontot? Valamikor a Kis Katekizmusnak az első kérdése így hangzott a hittan órákon, sokan emlékeznek rá, remélem: Mi végett vagyunk a világon? Avégett vagyunk a világon, hogy Istent megismerjük, szeressük, neki szolgáljunk, s ez által üdvözlünk. Kissé akadémikusnak hat talán a válasz, hiszen az Úr Jézus élete végén, amikor a Mennyei Atya elé áll, akkor így foglalja össze az életét: Atyám, megdicsőítettem a nevedet, most dicsőíts meg te is engem!

Kedves Testvéreim, megfogalmazhatjuk így, megfogalmazhatjuk a jézusi szavakkal, de az ember életének a célja és értelme az, hogy benne megdicsőüljön a Teremtő Isten. Hogy ennek mi lesz a jutalma, az már Isten dolga. Talál-e az ember olyan biztos pontot, amire tud építeni, amire érdemes építeni, ami távlatokat ad számára, ami nem teszi bezárkózzottá szemléletét, világlátását, ember szemléletét és magatartását?

Szent Pál apostol a kolosszei hívekhez így ír: „Krisztussal együtt feltámadtatok. Keressétek, ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján.” Nem azt mondja, hogy Jézus feltámadt, és majd ti is fel fogtok támadni az örök életre, hanem azt mondja, Krisztus feltámadt, s vele együtt ti is feltámadtatok. Vele együtt ti is feltámadtatok. „Húsvétnek a fényében jártok”, írja a kolosszei híveknek. És mondja nekünk ma, hogy ti, akik Krisztusban megszentelődtek, a keresztség pecsétjét hordjátok lelketeken, a Szentlélek által lefoglaltságnak a pecsétjét hordjátok, ti a feltámadás fényében jártok itt a Földön. Keressétek, ami odafönn van, ami állandó, ami távlatot nyújt az ember számára! Aki, vagy ami nem engedi azt, hogy az ember bezárkózzon, mókuserék módjára hajszolja önmagát és a világ értékeit, kincseit, és arra alapozza az életét. Mert kihullik a kezei közül előbb, vagy utóbb. Maradandó, távlatos és Istentől nekünk szánt ajándékkal érdemes építeni az embernek az életét. Mert lehet, hogy nem a vagyon kísért meg bennünket, bár az is, hanem modern korunknak az életszemlélete, világlátása, magatartása, hajszája azt a hamis illúziót ülteti belénk, meg önti ránk korunknak a szelleme, hogy az ember annyit ér, amije van. Nem, az ember annyit ér, ami önmaga. Az emberélet minőségét nem az adja, hogy mije van, hanem van-e távlata, van-e célja. Hogy a Teremtő Isten megdicsőüljön bennem, tetteimben, életemben, szolgálatomban, szeretetemben, helytállásomban.

Amikor Amerikában megépítették a vasútvonalat az indiánok rezervátumán keresztül, akkor az indiánok természetesen próbálták, és

akkor örökítették meg ezt a történetet: Két indián felül a vonatra, gyönyörködnek a tájban, ismerkednek a számukra teljesen idegen civilizáció adta ajándékkal, majd leszállnak az állomáson és ott leülnek.

Csak ott üldögélnek, és valaki megszólítja őket, hogy miért nem mentek tovább? Azt mondja egyikük: Megvárjuk, amíg utolér a lelkünk. S ilyen a modern ember. Elhagyta a lelkét. Meg kéne állni időnként, hogy utolérjen a lelkünk bennünket. Öreg remetéhez, akiről sugárzott a nyugalom, a békesség, odamennek a fiatalok, és megkérdezik tőle: Mi az oka ennek, hogy ennyi jószág, ennyi nyugalom, békesség árad belőled, és te ezt meg tudod őrizni? Adj nekünk valami tanácsot, akik most élünk. Azt feleli a remete: Nézzétek, azt tudom mondani, hogy az a legnagyobb baj számotokra, hogy amikor ti mentek, akkor szaladni szeretnétek. Amikor szaladtok, akkor már szeretnétek ott lenni, ahova mentek. Amikor ott vagytok, akkor a gondolatotok már ott jár, amire a következő utatok szólít benneteket. Nem ott vagytok lélekben, s teljesen, ahol vagytok.

Kedves Testvéreim, legyünk ott, ahol vagyunk! Mert elhagy a lelkünk, elhagyjuk a lelkünket. Szeretnénk olyan alapra építeni életet, közösséget, ami arra a tanulásra és tapasztalatra vezet el bennünket, hogy nincs igaza az ószövetségi írónak, hogy minden hiábavalóság. Minden értelmes, mindennek van értelme, mindennek, van üzenete számunkra. Mindennek van jelentősége, ami körülöttünk, bennünk, velünk történik. Semmi sem hiábavaló, ezt üzenjük az ószövetség írójának, semmi sem hiábavaló. Minden, ami velünk, bennünk, körülöttünk történik, az igenis a mi javunkat szolgálja. Mert Istenben élünk, Húsvét fényében élünk, s mindennek megvan az értelme, jelentése és tartalma. És Isten ad számunkra bizonyítékot, jelet, hogy jó úton járunk. Csak oda kell figyelni jelentkezésére, ima meghallgatásban, valamilyen körülöttünk történt eseményben néha közvetlenül az Isten jelentkezik. Ha nem engedjük, hogy a rohanásban, a hajszában a lelkünk lemaradjon, akkor Isten azért jelentkezik, mellettünk van, és szeretetének, jelenlétének jelei csodákat nyújtanak körülöttünk, bennünk, szeretteink életében.

Adja számunkra Isten, hogy ezt a látást el ne veszítsük, és valóban a feltámadt Jézus Krisztusban élve, a feltámadt Jézus Krisztusban megélve keresztény hivatásunkat, meglegyen az a szilárd alap, meglegyenek azok az értékek, az a biztonság, amely számunkra biztossá teszi, bizonyítja és biztosítja azt, hogy minden, ami bennünk, velünk, általunk, körülöttünk történik, az nem hiábavalóság, annak igenis értelme, értéke van, és Istent dicsőíti meg, és a mi üdvösségünket szolgálja. Ámen

Aranymise a Szent József templomban

Pappá szentelésének 50. évfordulója alkalmából aranymisét mutatott be templomunkban Benedek Sándor c. esperes, ny. plébános. A július 25-i ünnepi szentmisén Salamon László esperes-plébános köszöntötte az aranymisés atyát, akinek szentbeszédéből idézünk a következőkben.

„Ünnep van ma a csongrádi egyházközségben, mert egy olyan atyának papi jubileumára gyűltünk össze, aki ebből az egyházközségből származik.

Amikor a papi szolgálatot megkezdte egy fiatal ember, akkor még csak reményei vannak. Tapasztalásai még nincsenek. Ha elérkezik a 25, de még inkább az 50 éves jubileumhoz, addigra már sok kudarcon is keresztülment. S megtapasztalja, hogy az Úr próbára teszi azt, akit szeret. Tűzben próbálja ki az aranyat, az ezüstöt. Mindannyiunknak ki kell állnunk mindenféle próbatételeket. Nem könnyű helyt állni egy ellenséges világban. Sándor atya olyankor vállalta a papi hivatást, amikor egy hivatalosan is ateista, Isten-ellenes ideológia uralkodott Magyarországon. Nem mondhatnánk, hogy ma könnyebb, bár szabadok vagyunk. Szabadok vagyunk, de annyi minden ránk zúdul, eláraszt minket. Megtalálni a helyes utat, követni valóban a hívó szót, és hűségesnek maradni csak úgy lehet, ha az ember újra és újra, minden nap fölszítja magában azt a bizonyos első szeretetet, és megújítja elkötelezettségét.

Hit nélkül, bizalom nélkül nem lehet rálépni semmiféle hivatás útjára. Mert minden ellenszél ellenére az emberek éheznek és szomjazzák az igazságot. Az emberek vágyakoznak a tiszta és igaz szóra.

Kedves Sándor atya, hálát adunk veled együtt. Hálát adunk a szolgálat lehetőségéért. Hálát adunk azért, hogy voltak és vannak most is, akik rendszeresen imádkoznak a papi és szerzetesi hivatásokért.

Adja Isten, hogy ebben a szép templomban, Sándor atya, gyémánt misét is mondhassál. És emlékezzél meg majd rólunk, akik akkor már ki tudja, hol leszünk. Mert mi mindannyian ugyanazt az ügyet képviseljük. Benne állunk egy kétezer éves történelmi folyamatban, amely az idők végezetéig tart, és amin a pokol kapui nem vesznek erőt. Legyen akármilyen ellenséges is a világ, fújjon akármilyen ellenszél, Jézus ott van mindig velünk.

Adjon neked, kedves Sándor atya, további hűséget az Isten, adjon jó támogatókat, sok feladatot, lelkipásztori örömet! Isten tartson és éltesse! Ámen.” A szentmise végén Sándor atya aranymisés áldásában részesültek a jelenlévők.

Lelkipásztori bemutatkozás

Kedves csongrádi hívek!

Hüse József vagyok, az új kisegítő lelkész. A püspök úr – dr. Kiss Rigó László – ez év június 15-én helyezte a csongrádi Nagyboldogasszony Plébániára. Mivel a Hírmondóban már beszéltem magamról, ezúttal csak röviden mutatok be, és a lelkipásztori

terveimet vázolnám.

1965. december 22-én születtem Szegeden. Hódmezővásárhelyen nőttem fel, ahol általános-, és középiskolai tanulmányaimat végeztem. Sorkatonai szolgálatomig a MÁV Szeged Nagyállomás volt az első munkahelyem, ahonnan 1986 augusztusában vonultam be katonának. Leszerelésem után még abban az évben jelentkeztem kispapnak, és 1988 szeptemberétől kezdtem meg tanulmányaimat a Szegedi Hittudományi Főiskolán. 1993-ban szentelt pappá Gyulay Endre püspök úr a szegedi Székesegyházban. Első szolgálati helyem Battonya volt, majd következett Szeged-Felsőváros, Medgyesegyháza, Makó, Újszeged, Endrőd, Szeghalom és Csorvás. Ezután betegszabadságra mentem. Felépülésem után egy hónapot töltöttem a békéscsabai belvárosi plébánián, majd fél évet Szentesen, és innen jöttem Csongrádra.

Még csak most ismerkedem a csongrádi plébániákkal, de már világosan látom, hogy nagy múltú, gazdag hagyományú közösségekben szolgálhatok. A Szent József Plébánia különösen sokat köszönhet a szerzetesek hagyományainak, melynek hatása még most is érezhető. A színvonalas programok és a templomi munkák mindezt szemléletesen bizonyítják.

Sajnos a kedvezőtlen korszellem, és az országban tapasztalható válság itt is érezteti hatását. Az idősebb nemzedék már nem tudja zökkenőmentesen átadni értékeit a fiataloknak, lankad a vallásos buzgóság, és a hívek száma is egyre csökken. Épp ezért egyik legfontosabb feladatunknak az evangelizációt tartom.

Az evangelizáció. Lelkipásztori tervem távolabbi célja a városmisszió megszervezése, amit a két egyházközséggel karöltve szeretnék megvalósítani. Hordozzuk imában e szándékot, hogy Urunk Jézus Krisztus missziós parancsának eleget tehessünk: „Menjete el az egész világra és tegyetek tanítványommá minden nemzetet...” A nagy városmisszió előkészületei mellett kisebb evangelizációs alkalmakat is tervezek, szentmisékkal, tanításokkal és közbenjáró imaszolgálatokkal egybekötve. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a keddi imacsoport vezetésére felkértek. Egyelőre kéthetente tartunk összejöveteleket. Imádságos alkalmaink szolgálják az egész közösség javát, és a hit terjedését.

A liturgia. A *szentmise*: Örömdetes dolog, hogy a Szent József templom énekkara Muladi József tanár úr vezetésével rendszeresen közreműködik, hogy a liturgia szebb és emelkedettebb legyen. Magam is be fogok kapcsolódni szeptembertől az énekkar tevékenységébe, és tapasztalataimmal igyekszem segítségükre lenni. Ifjúsági-, ill. gyermekkórust is szeretnénk indítani, továbbá újjászervezni a ministráns foglalkozásokat is.

Sajnálatos dolog, hogy sokan nem megfelelő előkészülettel járulnak szentáldozáshoz. Ezen a gyónások rendszeressé és mélyebbé tételével, és a felnőtt katekézis végzésével tudok segíteni.

A *keresztség*: a szentségben való részesülés előtt a Szent József Plébánián a keresztelés vasárnapja előtti csütörtökön, egy-egy alkalommal fogok keresztelési oktatást tartani a szülőknek és a keresztszülőknek, a *szentmise* után. Ugyanezen a napon a Nagyboldogasszony Plébánián Salamon László esperes úr tart keresztelésre felkészítő oktatást. Az ezt követő vasárnap pedig a *szentmisében* imádkozunk a keresztelendőért és a rokonokért.

Házasságkötés: ugyancsak a Nagyboldogasszony Plébánián a lelkipásztori kisegítők már tartanak évente három-négy alkalommal jegyes kurzust. Ezt szeretném kiegészíteni egy általam szervezett ugyancsak öt-hat alkalommal tartandó házasságra felkészítő programmal, ami a mostanában jól bevált Jegyes Hétvége gyakorlatát követné. A Szeged-Alsóvárosi plébánián már nagy sikerrel alkalmazzák ezt a módszert.

A *betegek kenete*: Ezzel kapcsolatban sajnos még a plébániánkra járó hívek hitérképében is jelen van az a történelmi eredetű, szentség-kiszolgáltatásbeli

tévedés, amely a betegek kenetét kizárólagosan azonosítja a haldokló hívőnek feladott „utolsó kenettel”. Ennek természetes következménye, hogy a köztudatban az szerepel, hogy ha egy súlyos beteghez, vagy idős emberhez papot hívnak, hogy adja fel a betegek kenetét, annak már „vége”. A Jakab-levélre támaszkodva az Egyház tanítása ezzel szemben az, hogy bármely életkor bármilyen súlyos testi (vagy pszichés) egészségi krízishelyzetében ajánlott (és többször megismételhető módon) a szentség felvétele. (vö. „Beteg valamelyiktek? Hívassa el az Egyház előjáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében.” (Jak 5,1)) Elkésérítő dolog ugyanakkor, hogy sok haldokló azért nem részesül betegek kenetében és a Szent Útravalóban (az Oltárszentségben), mivel környezete úgy véli, „ne ijesztgessük azt a szegény beteget a pappal”. Buzdítom tehát a kedves híveket, bátran hívjanak papot betegeikhez.

Gyóntatás: a szentmisék előtt fél órával mindig gyóntatok. Előzetes egyeztetés után lehetőség van személyes lelki beszélgetésre is. Az őszinte és mély gyónás elengedhetetlen a lelki fejlődéshez és a belső gyógyuláshoz.

Katekézis. A korábbi gyakorlatot követve az idén ősszel is tartunk felnőtt katekézist. A Nagyboldogasszony Plébánián Salamon esperes úr tartja, a Szent Józsefben pedig jómagam. A katekézis apologetikus, azaz hitvédelmi jellegű lesz, mert nem elég a hitigazságokat csupán bemutatni, hanem meg is kell védeni hitünk tisztaságát a tévtanításoktól, és egyéb tévedésektől. Szeretettel várjuk a keresztségre, elsőáldozásra vagy bérmlázkodásra készülő felnőtteket is. Megfelelő érdeklődés esetén külön csoportot indítunk számukra.

Az iskolai hitoktatásában, mint tanácsadó fogok részt venni. Ezen a területen is tapasztalataimmal mind hatékonyabban Isten népe szolgálatát szeretném előmozdítani.

Beteglátogatás. A betegeket első pénteken, ill. első csütörtökön látogatom végig. Igény szerint bármikor felkeresek újabb betegeket otthonukban. A Szent Imre utcai idősök otthonában havonta egy alkalommal mutatok be szentmisét, gyóntatok és igény szerint lelki beszélgetéseket is végzek.

Családpasztoráció. A hívekkel még csak most ismerkedem, de szeretném rendszeressé tenni a családlátogatásokat is, hogy személyes baráti kapcsolatok kialakításával még eredményesebb legyen lelkipásztori tevékenységem, és Isten népe növekedjék a Szentlélek erejéből Krisztus teljességére.

Magamat a kedves hívek imáiba ajánlom, és számítok együttműködésükre. Krisztus szeretete tegye teljessé a jót, amit megkezdett bennetek.

Szeretettel és áldással: József atya

Nagyboldogasszony ünnepe

Augusztus 15-én az egész világegyház ünnepel. Az ünnep tartalmát 1950-ben dogmaként, azaz kötelező hittételként hirdette ki XII. Piusz pápa: „Szűz Mária testével és lelkével felvétel a mennyei dicsőségbe.” Ez a negyedik Mária-dogma, amit hittételként tanítunk. (Az első: Mária Isten Anyja, amit az efezusi zsinat 431-ben fogalmazott meg. A második: Mária szűzen foganta és szülte Szent Fiát, szüzessége örökre megmaradt. Ezt az Apostoli Hitvallás tartalmazza: „Született Szűz Máriától”. A harmadik: Mária szeplőtelenül fogantatott, azaz az eredeti bűn nem érintette őt. E dogmát 1854-ben hirdette ki IX. Piusz pápa.)

A Mária mennybevételéről szóló tanítás az ősegyház hagyományáig nyúlik vissza, miszerint Krisztus anyja: Mária egyaránt osztozott szent Fia halálának és feltámadásának dicsőségében. Vagyis testestől-lelkestől a Mennysországba jutott, és szentséges testét angyalok kara emelte a mennyekbe. Egy ősi apokrif irat beszámolója szerint ő is három napig feküdt a sírban, majd harmadnapra feltámadt, így ezáltal is hasonlóná lett Jézushoz. Egy másik hagyomány szerint mennybevétele napján megjelent az apostoloknak, és ugyanazokat a szavakat intézte hozzájuk, mint az Úr, az ő mennybemenetele alkalmával: „Én veletek vagyok minden nap, a világ végezetéig”. Egy népi találós kérdés így szól erről: „Hol magasabb a Föld az Égnél?” - ahol Máriát eltemették. Ugyanis az nem lehetséges, hogy Mária teste - mely magában hordozta Istennek Fiát - elporladjon. Még ma is él az a népszokás, hogy az ünnep előestéjén (vigíliáján) a hívek virrasztással várják a hajnalt. Mátraverebély-Szentkúton pl. a palócok az egész éjszakát betöltő „Mária temetése” ájtatosságot végeznek. A csongrádi Nagyboldogasszony templomban ünnepi zsolozsmával és virrasztással ünnepeljük mennybe fölvetett Királynénkat.

Mi a magyarázata Mária e különleges kiváltságának?

Mária léte csak Jézusban nyer értelmet. Azért teremtette és óvta meg őt az áteredő büntől már fogantatásától kezdve az Isten, hogy méltó hajléka lehessen az Isten Fiának, és a megváltás művében egészen egyedülálló módon közreműködjön. Mert a bűn egy ember által lépett be a világba a sátán kísértésére, amikor Ádám evett a tiltott gyümölcsből, mert olyan akart lenni, mint az Isten (v.ö: Róm 5,12 skk.). A megváltás is egy ember által jött, az új Ádám, az emberré lett Isten által, akiben semmi bűn nem volt, és egyetlen engesztelő áldozata legyőzte a bűnt, a halált és a sátánt. Amint az első embernek is volt társa a bűnben, az Istenembernek is kellett, hogy társa legyen a megváltásban, aki nem más, mint az új Éva, a szeplőtelenül fogantatott,

kegyelemmel teljes Istenanya. Ahogy Éva nélkül nem esett volna bűnbe Ádám, Mária nélkül sem válthatta volna meg a világot Jézus, mert így akarta a végtelenül bölcs és Mindenható Isten. Ő ugyanis az idők teljességében elküldte fiát, aki asszonytól született. Illő volt tehát - Isten méltányossága folytán -, hogy a bűn nélküli test elkerülje a romlást. Illő volt, hogy aki az élet szerzőjének életet adott, életében is segítő társa maradjon, és részese legyen szenvedésének, halálának és feltámadásának. Az is illő volt, hogy aki hajléka volt Teremtőjének, Teremtőjének hajlékába jusson. Érthető, hogy ezek után Mária sértetlen teste és lelke a mennyei honban lakhasson, és a teljes Szentháromsággal egyedülálló közösségben legyen.

Érthető és teljesen jogos, hogy Fia és Ura a mennyben királynői méltóságra emelte: „Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból korona.” (Jel 12,1) E trónra lépés nem csak tiszteletbeli, hanem hatalommal és befolyással jár. A Szentháromság után Máriáé a hatalom. Még az angyalok is neki szolgálnak. De Mária nem akar a dicsőségben sütkérezni. Ő most is az Úr alázatos szolgáló leánya, és gyermekeinek jóságos édesanyja. Hiszen az Úr őt Jánosra, a szeretett tanítványra bízta, és viszont. „Íme a te fiad, - íme a te anyád.” (v.ö: Jn 19,26) János mellett anyja lett az első keresztyén közösségnek, és a világegyháznak is. Különleges kiváltságát és hatalmát most a mi javunkra kamatoztatja. Látja ugyan gyarlóságunkat, mégsem fordul el tőlünk, kegyelmeket eszközöl ki számunkra, szent Fiának ajánl minket, szent Fiához vezet minket, szent Fiának mutat be minket.

Nem dogma ugyan, de külön ünnep emlékezik meg Máriáról, mint Társmegváltóról és Minden Kegyelem Közvetítőjéről. Ez lenne az ötödik dogma, ha a Szentatya kihirdetné. XVI. Benedek pápa mindenesetre imára buzdítja a híveket, hogy e dogma az alkalmas időben kihirdetessék. Ennek tartalma röviden annyi lenne, hogy Mária teljesen egyedülálló módon vett részt a megváltás művében, ami nélküle nem valósulhatott volna meg, ezért ő a Megváltó társa, továbbá Mária minden kegyelmi ajándék kiosztásában is közreműködik, vagyis nélküle senki sem juthat kegyelemhez.

Fölvetődhet esetleg az a kérdés is, hogy miért tulajdonítunk ilyen nagy jelentőséget a Mária tiszteletnek, és ez nem jelent-e veszélyt a helyes vallásosságra nézve? Elvégre Jézus váltotta meg a világot, és ő a közbenjáró az Atyánál! Nem beszélve protestáns testvéreinkről, akik azzal vádolnak bennünket, hogy bálványimádók vagyunk.

A helyes Mária tiszteletéről a következőket kell megjegyeznünk: Ha valakitől nem kell félnünk, az Mária. Az ő egész lény Jézust tükrözi vissza.

Ha rá tekintünk, Jézust látjuk. A két szív elválaszthatatlanul összefonódik, és erre a szeretet egységre mi is meghívást kaptunk. Épp Mária az, aki megtanít minket helyesen imádni Jézust, és általa az Atyát a Szentlélekben. Ha velünk imádkozik, imánk biztosan meghallgatásra talál. Amint a kánai menyegzőn, most is így szól: „tegyétek, amit ő mond”. Igaz, nem ő szerezte meg a megváltást, hanem ingyenes ajándékként kapta, akárcsak mi. De ő az egyetlen, aki tökéletesen befogadta a megváltás kegyelmét, ezért „kegyelemmel teljes”. Így az ő szentsége és méltósága felülmúlja az összes szentekét, sőt még az angyalokét is. Nem ő szerezte meg a kegyelmet, de mivel teljesen befogadta azt, ő képes egyedül tökéletesen továbbadni azt. Ezért nagyon helytelen lenne Máriát úgy tekinteni, mintha csak egy lenne a sok szent közül. Mária messzemenően fölötte áll az összes üdvözült léleknek, és az ő közbenjárásával egyikük sem ér fel. Ő a megváltás egyetlen tökéletes gyümölcse, akiben helyreállt a teremtés eredeti rendje, amit a bűn elrontott. A tökéletes Mária tiszteletre példát ad nekünk először is Gábel arkangyal, aki a lehető legnagyobb dicsérrel illeti, a Szentlélek, aki eljegyzi őt, majd Jézus, aki gyermekként engedelmeskedik neki, felnőttként pedig teljesíti kérését és gondoskodik róla, az Atya, aki rátekintett alázatos leányára, és az angyalok, akik mint királynőjüknek engedelmeskednek neki a mennyben.

Az ünnepnek külön magyar vonatkozása is van. A *Nagyboldogasszony* megszólítás teljesen magyar sajátosság. A *nagyasszony* megszólítást a fejedelemasszonyra alkalmazták, a *boldog* pedig azt jelenti, hogy a mennyországban él. Hogyan kapta Mária ezt a fejedelmi megszólítást? 1038-ban István királyunk halálos betegségben gyötrődött. Imre fia meghalt, a magyar vezérek között pedig nem talált alkalmas személyt a trónra. A lelke az ég felé irányult és már csak onnan várta a megoldást. Nincs alkalmasabb személy, mint a Szűzanya, aki gondjaira bízhatná az országot. Székesfehérváron felajánlotta a koronát Szűz Máriának. Így lett Mária fejedelemasszony, Nagyboldogasszony a magyar nép számára. Szent Istvánt követően utódai, az Árpád-házi királyok, a magyar nemesek és vezérek szintén tisztelték Szűz Máriát, akit fejedelemasszonyuknak, vezetőjüknek tartottak. A vitézek Jézus és Mária nevével indultak a harctérre. Kardjuk markolatába Mária neve volt bevésvé. A nép lelkébe is beleivódott a Mária tisztelet, és bizalom. A magyar nép annyira összekapcsolta a sorsát Máriával, hogy himnusza is évszázadokon keresztül a közismert Máriához szóló fohász volt: *Boldogasszony anyánk, régi nagy pátrónánk ...*

Megismételhetjük magunk is Szent István imáját: *oltalmazd és védjed hatalmas pártfogásoddal minden testi-lelki bajtól országunkat. Mert sok van*

belőle. Testében elhasznált e nép, mámorba sülyedésre hajlamos. Önmagát sorvasztja és pusztítja, már az anyaméhben gyilkol és lélekben az erkölcsöket tapossa. Segíts legyőzni bajainkat: az egyetnemértést, a viszályt, a torzsalkodást! Vidd győzelemre a magyarban a hitet, a jövőjébe vetett reményt! Anyai palástod fordítsd oltalmunkra!

Hüse József atya

Megköszönöm Istennek...

Egyházközségünk képviselő testületének a legrégebbi tagja, *Tánczos János*, idén májusban töltötte be 70. életévét, így a szabályzat értelmében megszűnt a testületi tagsága. Salamon László esperes-plébános az augusztus 1-jén tartott ünnepi szentmisén köszöntötte Jani bácsit, akinek a két keze munkája többek között templomunk szembemiséző és Szent Ferenc oltára, továbbá a felolvasó állvány is.

Plébánosunk a következőkre kérte fel a szentmisét bemutató Urbán Gábor esperes-plébánost: „*Szeretném, Gábor atya, ha Jani bácsinak a sok munkálkodásáért, egyházi hűségéért, képviselő testületi tagságáért köszönetképpen átadnád a Szentatya áldását, amit neki kértünk, hogy az ő életén is rajta legyen az Istennek az áldása, a Szentatyának az áldása.*”

A pápai áldás átvétele után Jani bácsi is szólt pár mondatot: „*Nem is tudom, hogy ilyenkor mit kellene mondanom, mivel én az ékes, nagy szavakhoz nem értek. Annyit tudok, hogy ütött az óra és menni kell, át kell adni a helyet a fiataloknak. Megköszönöm Istennek, hogy megértem ezt az időt, ezt a mai napot. Gondolom és tudom, hogy tehettem volna többet és jobbat az egyház érdekében, de ennyire futotta erőm és tudásom. Azt kívánom, hogy az új képviselőtestületi tag legjobb tudása szerint dolgozzon és végezze munkáját. Ezúton kérek elnézést, ha valakit megbántottam, vagy megsértettem. Megköszönöm Istennek, hogy az egyház és plébániánk munkájában részt vehettem, és tagjaival együtt dolgozhattam.*”

Szentek szobrai és keresztek

Folytatva sorozatunkat, most egy szőlők között található szobor csoportot, egy kidőlt és egy név nélküli keresztet mutatunk be. Az összeállítást és a felvételeket Révész József készítette.

Szűz Mária és Szent József szobor és harang

A Budai Nagy Antal utca végén lévő Kőkeresztől tovább haladva, a jobbra lévő, mostanra aszfalttal borított dülő út végén található a szobor és a harang. A mára már sok elhagyott, gazdátlan parcella között az útkereszteződésben árválkodik a gazzal benőtt, felújításra váró szobor és a rozsdás harangláb a néma haranggal. A szobor előtt kidőlvén ugyan, de még látható a kovácsoltvas kerítés egy darabja. A téglalábazat lépcsőjét suhák feszítik, az ezt borító bádoglemezek már nem védenek a csapadéktól.

A korabeli Tiszavidék című újság 1899. augusztus 2-án írta: „Sági Péter szőlősgazda és hitvese 200 forintnyi költséggel új Mária szobrot készíttetett sósokúti kőből a Jótanácsadó Boldogasszony tiszteletére. A szobor fölállítása múlt héten történt meg. Avatása augusztus 27.-én lesz. A szobrot Gerenday és fia készítette.”

A szoborcsoport Máriát és Szent Józsefet ábrázolja. Mária a kis Jézust tartja a karján, fején korona, jobb kezében megrongálódott vaspálca, feltehetőleg jogar.

A harangon Szűz Mária és Szent József dombormű és ez a felirat olvasható:

EZEN HARANGOT

A SEGÍTŐ SZENT SZŰZ ÉS SZENT JÓZSEF

TISZTELETÉRE ÖNTETTE

ÖZV. SÁGI PÉTERNÉ SZÜL. MORZSIK

ROZÁLIA

AZ ÚRNAK 1927. ESZTENDEJÉBEN.

ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ

HARANGÖNTŐ BUDAPESTEN.

Tombác úti „kidőlt” kereszt

Mária szobortól tovább haladva jobbra, a homokos úton, rövidesen egy újabb kereszteződéshez érünk. Ez már a Tombác út. Itt balra kanyarodunk, majd kb. száz méterre a baloldali magaslaton, lombok teljes borításában található a kidőlt fakereszt. Ez a terület is elhagyatott, sűrű, áthatolhatatlan bokrok takarják. Erről a keresztről nem találtam feljegyzést Dudás Lajos helytörténész kéziratában sem. Ha valaki tud a történetéről, kérem, keresse meg szerkesztőségünket.

Tombác úti „álló” kereszt

Tovább haladva a dülő úton, az Y elágazáshoz érve találjuk balra, az út mellett a borostyánnal benőtt téglalábazatú, betonba erősített öntöttvas keresztet a korpusszal.

Az építmény kisméretű, jó állapotú, gondozott.

A márványlapon lévő felirat felér egy rejtvénynel:

KM.-DF 1807-1882.

GP.-DE. 1814. 1889.

UNOKÁJA-DÉDUNOKÁIK.

KM.-GV. 1842.-1934.

FIA ÉS UNOKÁIK ÁLLÍTATTÁK
ÚRJÉZUS SZENVEDÉS EMLÉKÉRE.

KÓKAI ISTVÁN ÉPÍTŐMESTER

ÉS NEJE H. K. FIAIK:

ISTVÁN +MIHÁLYKA ÉS JÁNOS.

1882-1944.

*Anyakönyvi hírek**Halottaink**Gut Istvánné – Szőrfi Ilona**Keller Jánosné – Hopp Anna**Horváth Ferenc**Bene Imre**Újvári Ferencné – Tóth Mária**Sándor József**Rácz István**Gajdos János**Túri Rókus**Urbán Ferenc Józsefné – Tisza Mária**ö.zv. Almási Józsefné – Józsa Erzsébet**ö.zv. Samu Józsefné – Csernus Piroška**Lovas Jánosné – Fűri Magdolna**Pozsár Mihályné – Kocsis Viktória**Góg Imre**ö.zv. Fortuna Józsefné – Rácz Ottilia**ö.zv. Gazsi Józsefné – Tóth Erzsébet*

*Adj irgalmat, adj nyugalmat,
Ó Atyánk a lelkeknek!*

Augusztus 20. - Szent István király ünnepe

Első szent királyunk áldott jobb keze még ma is épségben van. Az a kéz, mely oly sok jót tett, de ha kellett, sokszor igazságosan le is sújtott, büntetett, hogy népének égi és földi hazát biztosítson. Áldott az a kéz, mely büntet, hogy ezzel felemeljen! A magyar nép ma is hálával áhítozik utána: „Ah, hol vagy, magyarok tündöklő csillaga. Ki voltál valaha országunk istápjá?...”

*Kiadványunk támogatója***ORHIDEA TEMETKEZÉS***Csongrád, Erzsébet u. 32.**Éjjel-nappal hívható telefonszám:**06-63/471-121**Hüse József: Boldogasszony*

Mária, te áldott tiszta
Fehér hóvirág,
Havas, jeges, rideg földből
Kibujt aranyág!
Sértetlen és érintetlen
Nemes teremtmény,
Gyémántharmat öntözgette
Viruló növény!

Bimbót hajt a tavasz benned
Mint tarka mezőn,
Sok szép színes csokrot kötve,
S örök zöldellőn.
Megnyílt égből napfény érlel,
Friss szél beporoz,
Drága Titkod rejti szirmod,
S szent Gyümölcsöt hoz.

Mária, te legnemesebb
Fehér rózsató!
Égi hajást olt tövedbe
A Szent Teremtőd.
Fehér rózsza, virágzó ág
Letörettetett ...
Vértől vörös a keresztfán -
Beteljesedett.

Rózsza vére hull a földre
Mossa, égeti ...
Új talajba új életnek
Magját elveti.
Ó, Mária, rózsza lelked
Tövis szaggatja,
Fiad útján, a Golgotán
Hét tör átjárja.

Fájdalomnak Anyja, könnyed
Gyöngyharmata hull.
Sziklasírban az Életre
Szemfödél borul.
Ám harmadnap virrad, s míg a
Világ szendereg,
Üres sírtól szikla mozdul,
S a föld megremeg.

Miért keresed az élő
A holtak között?
Föltámadt! A hajnal hasad,
S már új nap köszönt.
Ó, örök Nap! Melegítsd át
Hideg földedet,
Serkenjen az új teremtés,
S nőjön Szeretet!

Ferences napok – hagyományt teremtünk

Immár második alkalommal szervezte meg Plébániánk és a Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület a Ferences napokat, ezzel is ápolva az itt szolgált „barátok” emlékét. A programokat nagy érdeklődés kísérte a gyerekek és a felnőttek részéről egyaránt.

Szombaton délelőtt Salamon László esperes-plébános megnyitó szavait követően számos rendezvény és program vette kezdetét. A gyermekek foglalkozásait lelkes pedagógusok és segítők irányították.

A templom kertjében elfogyasztott ebéd után került sor a borverseny eredményhirdetésére. Ezután történt a gépjárművek megáldása, majd a templomban ferences szerzetes tanítását hallgathattuk meg. A toronyból megszólaló tárogató zenéje gitáros szentmisére invitálta a jelenlévőket, melynek befejezését követően Szentségimádás következett. Nagyon örültünk annak, hogy rendezvényünkön részt vett az óbecsei testvér-egyházközség tíztagú küldöttsége is. A vasárnap délelőtti Porciunkula búcsún közel háromszázan hallgatták egykori plébánosunk, Urbán Gábor rákosszentmihályi esperes-plébános szavait. A szentmisét Szent Ferenc ereklyéjével megtartott körmenet zárta.

A Ferences napok rendezvénysorozat befejezése után talán elmondhatjuk, hogy sikerült hagyományt teremtenünk a múlt értékeiből. Köszönjük a szervezésben és a lebonyolításban fáradozók munkáját, a támogatók segítségét. Köszönjük a pozitív visszajelzéseket és a bátorítást a folytatásra, de tanulunk a kritikákból is. Reméljük, hogy jövőre – az idei év tapasztalatait is felhasználva – még színesebb, érdekesebb és tartalmasabb Ferences napokra várhatjuk az érdeklődőket.

Túriné Nádudvari Mária

Élő kövek

Ferences napokat szerveztek a csongrádi „kistemplomban” július utolsó szombatján és vasárnapján. Azért éppen ebben a templomban, mert a rendhez tartozó szerzetesek a Szent József plébánián 1936 és 1950 között végeztek szolgálatot, és azért akkor, mert a ferencesek bölcsőjét jelentő assisi Porciunkula-kápolna fölszentelésének emléknapját az egyház augusztus másodikán, illetve a közel eső vasárnap ünnepli.

A rendezvény egyik szervezője a 2009-ben alakult Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület, amelynek fő célja a ferences rend csongrádi hagyományainak ápolása, a meglévő lelki-kulturális-, építészeti és tárgyi értékek őrzése és fenntartása, természetesen nem maradhat el a ferences tanítással való foglalkozás sem.

A rendezvénysorozat már szombaton reggel kezdődött, kézművesek, kiállítók, árusok elfoglalták a helyüket a templomépület előtt. Az idén már nemzetközivé nőtt ez az ünnep, hiszen részt vettünk mi is, Óbecse (Csongrád testvérvárosa) plébániáinak, híveinek egy csoportja. Gyorsan áttutottunk a határon és időben odaértünk a rendezvényre.

Az ünnepet Salamon László esperes-plébános nyitotta meg, köszöntve a helybeli híveket, és a vendégeket. Következhettek a játékos versenyek, íjászat; fafaragás, kürtöskalácssütés és kóstolás. Borvidékről lévén szó, a borverseny, melynek bírái borlovagok voltak, nem maradhatott el. A társaság kellemes beszélgetés mellett a templomkertben fogyasztotta el a finom ebédet, és nem sokkal később tudhatta meg a borverseny eredményeit. A 18 résztvevő minőségi boraik bemutatásával arany, ezüst, illetve bronzérmekkel térhetett haza.

A gépjárművek megáldására délután került sor, ahogyan a szegedi alsóvárosi ferences rendház házfőnöke, Kiss Didák testvér tanítására is,

aki a szerzetes a rend alapítójáról tartott igen tartalmas előadást, az evangéliumról Szent Ferenc szerint. Az ünnep első napját gitáros szentmise és Szentségimádás, elmélkedés zárta.

A szentmisén Salamon László plébános atya Szent Ferencről és a ferences lelkiségről szólt, amely minden embert a kegyelem művébe kíván bevonni. A lelkiesség fogalmát igen nehéz, vagy talán meg sem lehet határozni, megfoghatatlan, de érezhető, mindent átjáró valóság, amely az Istenhez való viszonyban mutatkozik meg. A ferencesek élete sajátos. Példájuk követendő.

Számunkra külön öröm volt, hogy a délutáni szentmisén Salamon László atya mellett láthattuk társainkat, Agócs Benárik Ágoston diakónust, valamint Varga Valentin ministránst, és a csongrádi hívek és áldozók között a becseieket.

A szemek sarkában felvillant egy megismételhetetlen fény, és a kéz kézhez ért, amikor bizalommal mondták egymásnak a kedves gondolatot: béke veled.

Élmény volt a csongrádi nagy találkozás, és hosszúra nyúlt a búcsúzkodás az anyaországi és a délvidéki hívek között. Azonos erővel hatott a kölcsönös mosoly, a zaj, a színek és a zene egybefonódása, az örömteli ölelés, és a templomban mindenkivel megosztható, sokat mondó és ígérő csend, amely Isten jelenlétét hordozta magában. Nehéz volt megszakítani az együttlét csodáját, de haza kellett indulnunk.

A határon ismét szerencsével jártunk, nem kellett várni. A kocsik halkán zúgva követték egymást, utasaik egymás szavába kapaszkodva összegezték a nap eseményeit, élcelődve, vagy csendben elmélkedve múltatták az időt hazáig. Az eső halkán kopogott az üvegen.

A már hagyományként 2007 óta működő kapcsolat a két város plébániáinak hívei között szoros. A folytatás igénye vitathatatlan.

Szilágyi Edit

Szűz Mária mennybevételének ünnepe

Dr. Barsi Balázs OFM, a sümegi ferences rendház házfőnöke mutatta be a szentmisét Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én a nagytemplomban. Szentbeszédéből idézünk részleteket a következőkben.

Krisztus hívei, szeretett ünneplő testvéreim!

A Jelenések könyve kinyitja a számunkra az eget. És a Szűzanyát ember fölötti dicsőségben látjuk, pontosabban, ami miránk vár, hiszen a Hiszekegy végén mondjuk: Várom a holtak föltámadását, az eljövendő örök életet.

Én mégsem a fénybe nézek most. Hanem a Szűzanya tekintetét követve lenézek a Földre.

Egy csodálatos világ tárul elé. Ő letekint Betlehemre és Názáretre. Az Evangéliumból hallottuk, hogy az Úr alázatos szolgáló leányának nevezi magát. Csak megismétli, amit az angyal szavára mondott: Íme az Úr szolgáló leánya. Mit szolgál Izraelnek ez a leánya? A legnagyobb ügyet, az Isten megtestesülését. Az ige testté nőtt és közöttünk lakozik. Testvéreim, ezzel vége van minden vallásnak. A mi hitünk mindenféle vallásnak tökéletes fordítottja. Hiszen minden vallásban az ember keresi az Istent. A mi hitünk meg ott kezdődik, hogy Isten eljött erre a Földre.

Testvéreim, egy hatalmas korszak tárul elénk, és a materializmus, az anyagelvűség után megkísérti az embert a spiritualizmus. A katolikus ember nem spirituális. Ma az emberek vadul kezdenek mindenben hinni. Ez a hitnek egy ösztönös, zavaros korszaka. Lehet, hogy rosszabb, mint egy egészséges materializmus. Amikor mindenki hisz valamiben. Gondolkodjunk csak el, hogyan lehet valamiben hinni. Hát a valami az a tárgyaknak, a természettudományoknak a világa. Hinni csak valakiben lehet. Ez a keresztény hit világa. Semmiben sem hiszek, hanem hiszek az egy Istenben, aki három személy. Végtelenül intelligens a hitem, ne szégyelld, amikor munkahelyen, bárhol arcezzelés nélkül mondják, hogy ők horoszkópokban hisznek, ufókban, világ energiákban. Kezdi imádni az anyaföldet.

Testvérek, hát ez az ész teljes bukása. Az embernek ez a lezüllése. Micsoda fönség kereszténynek lenni. Senkit nem imádunk, senkiben úgy nem bízunk, mint abban a teremtő, egyetlen, három személyű Istenben. És Testvérek, ez az Isten szeretete.

**Látogasson el plébániánk honlapjára a
www.kistemplom-csongrad.hu oldalra.**

Hittanos tábor - 2010

Az öt napos tábor megszervezése már hónapokkal ezelőtt megtörtént, mondhatni, még a tél vége felé rendezve lett minden. Ebbe beletartozik többek között a hely kiválasztása, az autóbussz lekötése, az Országházba való belépés megszervezése. A szülőkön való anyagi könnyítés érdekében az idén is fémhulladékot gyűjtöttünk, az előző lapszámunkban már köszönetet mondottunk mindazoknak, akik ilyen módon hozzájárultak költségeinkhez. A tábor sikere, vagy sikertelensége ezen kívül nagyon sok összetevőn múlik.

Az idei évben negyedik alkalommal került megrendezésre a hittanos tábor. Két felnőtt kivételével szinte ugyanazok voltunk, akik elindítottuk a sorozatot négy éve. Érdekessége, hogy egyik tábor sem volt a másinak a lemásolása. Finomítani tudtunk bizonyos dolgokon. A szervezők, Bodorné Ternai Sára és Fekete Imre, valamint a segítők összehangolt munkája következtében mondhatni, ez volt a legsikeresebb tábor. Persze, mint mindig a gondok előjönnek, kifogások vannak, hiszen nem vagyunk egyformák, - ne is legyünk. Az időjárás nagyon kegyes volt hozzánk, a szűnyogok azonban nem kíméltek, de még a kullancsok sem bennünket.

Indulás: június 26-án, reggel 7 órakor.

A templomban rövid megbeszélés és ima után, zuhogó esőben foglaltuk el helyeinket a buszban. Itt József atya útravalóul minden jót kívánt, és szerencsés hazaérkezést. Az eső ellenére reménykedtünk, hogy jó öt napot töltünk együtt. Péliföldszentkeresztre indultunk, ahol legelőször táboroztunk 2007-ben, a hely szinte minden igényt kielégít, ami egy ilyen jellegű táborozáshoz szükséges. Budapestre érkezve a Hősök terén tettünk sétát, ahol a nevezetességek között Révész József kalauzolt bennünket, sok olyan dologgal megismertetve a résztvevőket, amit sajnos a történelemkönyvekben még most sem olvashatunk.

Innen átmentünk a Vajdahunyad várába. Itt csak rövid sétát tettünk, mivel több pontján építkezés,

felújítás van, valamint az idő is szorított bennünket. Buszra ülve megérkeztünk a Szent István Bazilikához, amit kívül-belül egyaránt megtekintettünk. Országgyűlési képviselőnk, Vincze László közbenjárására bejutottunk az ország házába, a Parlamentbe. Itt az idegenvezetőnk sok olyan dologra hívta fel a figyelmet, amit tetszett – nem tetszett, be kellett tartani. Az egész belső tér látványa lenyűgöző – sajnos a kisebb gyerekek sok mindent nem érzékeltek, nem értettek az egészből. A Szent Korona bemutatása közben egy látványos eseménynek lettünk tanúi. Koronaőrök felvezetése történt „vigyázz” menetben. Fél órát töltenek a koronánál, és minden óra után ez megismétlődik. Nekünk, mint katonaviselt egyéneknek is élmény volt ezt látni, de a gyerekek is meredten figyeltek. A bemutatható részeket megnéztük, még az üléstermet is, és utána távoztunk. Érdekes megjegyezni 1896-ra a Millenium évfordulójára akarták megépíteni az Országházat. 1885-ben - minden előkészület után - elkezdődött az építkezés. 1896 tiszteletére a bejárattól 96 lépcső vezet fel. A kupola magassága 96 méter. Ez a szimbolikus 96-os szám is a Millenium évére emlékeztet. Az első ülést 1902. október 8-án tartották. Belépésünkkor mindenki kapott egy a Parlament belső terét ábrázoló kártyát, azon feltüntetve, hogy Ön pl.: a 163038. látogatója volt a háznak. E szívét-lelket melengető látogatás után indultunk a szálláshelyünkre. Szerencsésen megérkeztünk. Akik jártunk már itt, mint hazatérők érkeztünk, de az először itt járók is nagyon hamar megszerették ezt a gyönyörű helyet. Tisztálkodás – vacsora – takarodó, ami valamikor késő éjjel volt.

27-e vasárnap: Ébresztő 7.30-kor, reggeli 8-kor. Reggeli után a környék bejárása, megismertetése az új felnőttekkel, tanulókkal. 10 órakor szentmise, amelyen Muladi József kántorizált. A templomot 1734-ben építették, ez a dátum található a kórus könyöklőjén. Az orgona 2010-ben lett felújítva, nagyon szép, tiszta hangzású. Mise után szabadfoglalkozás ebédig. Ebéd után számháborús játék. A fiúknak ötfős csoportokban kétszer öt perces focimeccs volt. Este kilenc órakor kezdődött a csillagtúra verseny, négy csoportban hat állomáshelyen. Helyszínenként mécseseket gyűjtöttünk, és azok fényénél volt a vetélkedő.

Verseny helyszínek:

- Muladi József minden csoportnak más-más éneket tanított meg. A táborzáró „Ki-mit tud”-on ezt adták elő, amiért pontot, pontokat kapott a csoport.
- Zsákba futás – Németh Robi vezetésével.
- Csillagkeresés – Pap Imi vezetésével - papírból csillagok készültek lyukasztóval, és a fűben szétszórott csillagokat gyűjtötték össze időre.
- Evangéliumi történeteket kellett eljátszani – Bodorné Ternai Sára vezetésével.

- Bibliai totó – Felföldi Jánosné vezette.

- Válogatás – Felföldi Miklós vezette – gyöngybab, lencse, árpa, sárgaborsó volt összekeverve arányosan és időre kellett szétválogatni. A keverék 10 dkg volt. Csoportonként 12 perc körüli időt vett igénybe.

Tisztálkodás és takarodó. Ez a nap igen kimerítette a gyerekeket. Meg is jegyezte Horváth Anna, hogy embert próbáló nap volt.

28-a hétfő: Reggeli után gyalogtúrán vettünk részt, ami 3,5 órás hegyi utat jelentett. A Gerecse hegyen áthaladva Bajótra érkeztünk – ez egy 1.800 lakosú falu. A találkozóhely a falu temploma volt, mivel a csoport kettévált útközben. Amikor mindenki megérkezett, a templomba bementünk, és a velünk jött atya bemutatta azt, hiszen ők, mint filiaként járnak ide misézni. A templom a 13. században épült, és nem régen lett felújítva. A falu érdekessége a főtér közepén felállított, kőből kialakított Szent Korona. A korona elejében a turulmadár látható, mely a kitárt szárnyival a korona 90%-át átfogja. A koronában két márványtábla van, bevésve az I. és II. világháborúban elesett bajótiak neveivel.

Visszaindulás – ez már busszal történt – szálláshelyünkre, tisztálkodás, ebéd, majd szabadfoglalkozás, pihenés.

A szálláshelyünk másik részében Budapest 17. kerületéből érkezett 20 fő tanuló, két felnőtt és a vezető papjuk. A foglalkozásaikon a papjukkal együtt mozgott a társaság.

18 órakor szentmisehallgatás, Péter-Pál előestéje.

Mise után a gyerekek előkészített ételekből hidegtálat készítettek, amelyek zsúrizva lettek. Ez a pontszám is hozzájött az eddigi versenyszámokhoz, az ételeket a vacsora készítő verseny végén közösen fogyasztottunk el.

Este kilenc órakor a rendház lengyel származású papja, Róbert atya – aki a gyalogtúránkon is részt vett -, tartott foglalkozást a gyerekeknek, felnőtteknek. Több játékot, éneket, sőt táncot is megtanított velünk, amiben mi felnőttek is aktívan részt vettünk. 23 órakor takarodó.

29-e kedd. 7 órakor ébresztő, 7.30-kor reggeli, 8 órakor indulás Komáromba. Itt megnéztük idegenvezető segítségével a Komárom Monostori Erődöt, melyet 1850-től '71-ig építették. 18 hektáros területen fekszik. Az épület együttes érdekessége, hogy úgy alakították ki az egészet, hogy a föld alatt helyezkedik el. Az erődítmény egyik célja volt a dunai hajózás ellenőrzése. Az egész erődítményt egyébként a kiásott és beépített objektum földjével fedték le és be is füvesítették, így az ellenség nem tudta felfedni. A második világháború után az oroszok hadicélra, raktárnak használták. A felszínen szabadtéri kiállítás látható régi katonai eszközökből, fegyverekből. Sajnos a nyílászárókat, padozatokat mindenütt vandál módon távolították el. Így ma csak

a szobák falai láthatók a lörésekkel. Napjainkban már folyik a helyreállítás, amivel már mi is találkoztunk. Komáromban megebédeltünk, majd indulás szálláshelyünkre. Szabad foglalkozás, 18 órakor szentmise. Mise után gyülekező az esti „Ki-mit-tud” vetélkedőre.

Körbe ülve vártuk a jeleneteket, amit betanultak a gyerekek. Láttunk néptáncot, szavalást, népdaléneklést, bibliai történet eljátszását, történeteket Don Boscoról, volt akrobatikus torna is. Este 9-kor tábortűz, szalonnasütés. Róbert atyával az előző este tanult táncot gyakoroltuk, a fiúk villanyfénynél fociztak, röplabdáztak.

30-a szerda. Reggeli, eredményhirdetés, jutalmazás. Körlet rendbetétele, csomagolás és Róbert atya áldása után indulás Szentendrére.

Itt egy idegenvezető segítségével megtekintettük az óvárost templomaival együtt. Jártunk a Marcipán Múzeumban. Itt azután nem volt gyerek, akit ne kötött volna le a különböző alakok, figurák lenyűgöző látványa. Voltak olyan művek, amelyek 4-6 hónapig készültek pl. az Országház. Délben megebédeltünk, még egy ki séta és indulás haza. 19.30-kor érkeztünk Csongrádra. Ki-ki a maga módján hálát adott Istennek, hogy az időt egészségben töltöttük, minden bajtól védve, és épségben hazajutottunk.

Felföldi Miklós

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Június 13.

Somogyi Andrea Mária

Június 20.

Kovács Alexandra Dorka

Almádi Melani Jolán és Almádi Szilveszter Imre

Június 20.

Bokros Szent László templom - Szabó Réka

Mindnyájan Isten gyermekei vagytok a
Krisztus Jézusban való hit által.
Aki Krisztusba keresztelekdtetek meg,
Krisztust öltöttétek magatokra. (Gal 3,26-27)

Június 27.

Felföldi Bence

Augusztus 15.

Orbán Martin

Lehota Enikő

Keresztelés

Augusztus 15.

Varga Bálint Róbert

Miért éppen Szentjánosbogár?

A Szentjánosbogár közösséget Dunakeszin két plébánia több mint tíz családja hozta létre az 1980-as évek második felében azzal a céllal, hogy saját gyermekeik részére tartalmas kikapcsolódást nyújthassanak keresztény körülmények között.

Programjaik közül a gyermektáborok a legfontosabbak, melyekre évek óta nagy az igény. Ezeket mindig falun, vagy kisebb városban tartják azért, hogy a kicsik kiszakadjanak a mai rohanó világ forgatagából. Nevük is erre utal: úgy világítani a világ sötétségében, mint a szentjánosbogár. A gyerekek a tábor során befogadó családoknál laknak, akik így folyamatosan értesülnek a különböző eseményekről, meghívást kapnak a mindennapi szentmisékre, a csoportok szereplésére és a tábortűzre. A tábor vezetőinek célkitűzései között szerepel többek között a közösségre, a felelősségre nevelés, a kreativitás fejlesztése és a mindennapi kereszténységre formálás.

Fő pedagógiájuk: Szeretetben, feltétlen elfogadásban részesíteni mindenkit. Legfőképpen a jót észrevenni a másikban, azt kihangsúlyozni, sokat dicsérni.

Csongrádi tábor bogárszemmel

Egy forró júliusi vasárnap délutánon közel 90 gyerek és 26 felnőtt érkezett Csongrádra, hogy öt vidám és feledhetetlen napot töltsenek el a helyiek vendégszeretetében.

A szentjánosbogár lelkipapok részvevői a vonatról leszállva a vezetők segítségével a templomba érkeztek, ahol a csoportbeosztások és rövid ismerkedés után szentmisével nyitottuk meg a tábort, miközben a befogadó családok és a gyerekek egyaránt izgatottan várták, vajon ki melyik szállásra kerül. A kicsomagolás és kiadós alvás után következett az első igazi nap, ahol a gyerekek elmesélték, milyen jó helyre kerültek, teát, vagy épp kakaót kaptak reggelire és hány testvér unoka, kutya és cica lakik a házban. Innentől pedig nem volt megállás, az öt nap olyan gyorsan telt el, hogy szinte észre sem vettük. Hétfő délután a csoportok rögtön egy sportversenyen mérhették össze gyorsaságukat és ügyességüket, szerdán pedig az ügyesség mellett a gyors észjárásukat is próbára tettük az akadályversenyen. Az állomásokon helyiek és régi bogarak a tábori témával kapcsolatban különféle feladványokat adtak a gyerekeknek, ahol az összefogás és közös éneklés legalább annyira számított, mint a helyes megoldás. Kedden forgószínpad szerűen több dologba is belekóstolhattak a gyerekek: volt ostorcsattogatás, lovaskocsizás, táncitanítás, kézműveskedés, íjászkodás és fafaragás, ahol a farigcsálás közben érdekes és vicces történeteket hallhattunk a csongrádiak és kecskemétiak letelepedéséről. Csütörtökön - a tábor végéhez közeledve - a jól összecsiszolódtak csoportok egy-egy előadással kedveskedtek a helyieknek és egymásnak, amit a tábor folyamán kellett összeállítaniuk saját tudásuk szerint. Volt, aki a tábor témáját dolgozta fel egy kisebb színdarabban, volt, aki énekelt és néptáncolt, és akadtak olyanok is, akik vicces rögtönzésekkel szórakoztatták a nézőket. Az előadások között hatalmas tapssal és bogárpóllóval köszöntük meg a helyieket sok-sok segítségért, akik nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy ez az öt nap igazán feledhetetlen legyen mindenki számára. Ahogy az elején is említettem, hamar eltelt a tábor és a sok élmény közt észre sem vettünk, hogy már is péntek van, a búcsúzás és hálaadás napja. A gyerekek elbúcsúztak a „házibogaraiktól”, elkészöntek a csoportjuktól és az egész tábortól, majd hálát adtunk Istennek, és szentmise keretében megköszöntük neki ezeket az igazán feledhetetlen napokat, a vidám percek és a helyiek befogadását. A mise végeztével közösen kigyalogoltunk az állomásra és hazavonatoztunk, ki-kik a saját otthonába, ahonnan jólesően emlékezhetünk vissza a csongrádi Szentjánosbogár táborra.

Szabó Katalin

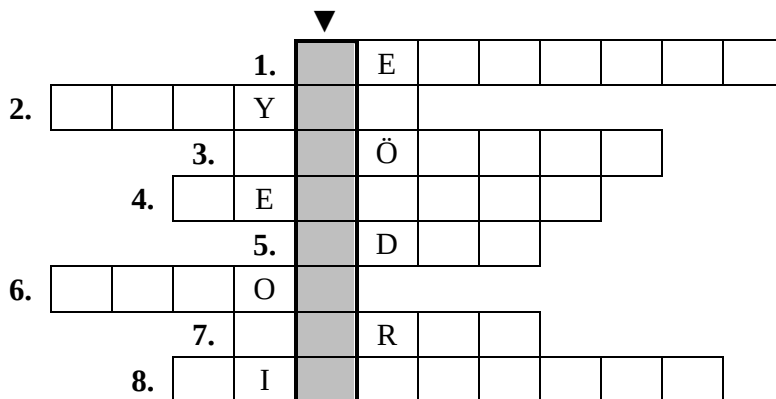
Rejtvénysarok

Kedves Gyerekek!

A sorok kitöltése után a sötétített oszlopban található megfejtést *október 15-ig* adjátok le írásban a sekrestyében, vagy honlapunkon a *Harang-Szó* menüpont alatt elektronikus úton juttassátok el címünkre.

A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítünk.

1. Itt született Jézus
2. A és Bor színében
3. Evangélium, más szóval
4. Isten háza
5. Neve jelentése az ember
6. Örök kárhoz
7. Jézus édesanyja
8. Hitvallás

Az előző lapszámban lévő rejtvény megfejtése:

Angyalok

Sajnos megfejtés nem érkezett!

Készítette: Pap Imre

Tanévzáró koncert

Templomunkban június 12-én mutatták be a hittanos gyerekek, hogy mit tanultak ebben a tanévben. A közös hálaadáson legkisebbektől a legnagyobbakig együtt mondtak köszönetet Istennek a gondviselésért, az elért eredményeikért.

Fiatalok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

Kedves Hívek, Kedves Olvasóink!

Várjuk az érdeklődőket a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: vasárnap 10.45 - 11.45 óra

Közelgő ünnepek

- szeptember 8.: Kisboldogasszony;
- október 4.: Szent Ferenc tranzitusa.

Irodai fogadóórák a plébánián

Hétfő, szerda, péntek: 9.00 – 12.00 óra

Árvízkárosultak megsegítése

Plébániánk hívei is adakoztak az árvízkárosultak javára. A tisztítószert és más egyéb adományaik mellett Bokroson 56.930 Ft-ot, Csongrádon 99.880 Ft-ot adtak össze, így összesen 156.810 Ft-ot utaltunk át a Püspökség számlájára, ahonnan továbbították azt a rászorultak felé.

Tisztelt Olvasóink!

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat keresve magánszemélyek, vagy vállalkozások - *a lap szellemiségét nem sértő* - hirdetéseinek is helyet biztosítunk kiadványunkban.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma október végén jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait legkésőbb október 15-ig juttassák el a szerkesztők részére.

HARANG-SZÓ 34. szám

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja. Megjelenik évente hat alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános
Szerkesztők: Fekete Imre, Túriné Nádudvari Mária
Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4. sz.

Tel./fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: sztojosefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád